

DOI <https://doi.org/10.32782/3041-1319/2026-1-12>

І. В. Грабовець

*Криворізький державний педагогічний університет,
м. Кривий Ріг, Україна*

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0704-4167> – Грабовець І. В.

 iryana.hrabovev@kdpu.edu.ua

ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА ЗАСОБАМИ АСИСТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ: ДОСВІД ЄС ТА ВЕКТОРИ АДАПТАЦІЇ В УКРАЇНІ

Статтю присвячено дослідженню можливостей оптимізації професійної діяльності соціальних працівників шляхом використання Інтернет-ресурсів і соціально-асистивних технологій у контексті сучасних процесів цифровізації соціальної сфери. У роботі розглянуто основні тенденції трансформації соціальної роботи під впливом інформаційно-комунікаційних технологій, визначено специфіку впровадження цифрових інструментів у практику соціальних служб, а також проаналізовано сучасні підходи до використання асистивних і інноваційних технологій у країнах Європейського Союзу. Особливу увагу приділено проблемі недостатнього рівня інтеграції цифрових та асистивних технологій у практику соціальної роботи в Україні, що знижує потенціал соціальних служб щодо оперативного реагування на сучасні соціальні виклики та обмежує можливості надання якісної та доступної допомоги різним категоріям населення.

У процесі дослідження проаналізовано сучасні наукові підходи до цифровізації соціальної роботи, охарактеризовано можливості використання онлайн-платформ, інформаційних систем, технологій штучного інтелекту та імерсійних середовищ у професійній діяльності соціальних працівників. Встановлено, що застосування цифрових і асистивних технологій сприяє підвищенню оперативності прийняття рішень, покращенню якості соціальних послуг, розширенню доступу до них та забезпеченню більш персоналізованого підходу до клієнтів. Узагальнення європейського досвіду дозволило визначити ефективні моделі інтеграції цифрових технологій у систему соціального захисту, зокрема використання аналітичних платформ, електронних сервісів та технологій дистанційної взаємодії.

Наукова новизна отриманих результатів полягає у комплексному поєднанні аналізу Інтернет-ресурсів та соціально-асистивних технологій як взаємодоповнювальних інструментів підвищення ефективності професійної діяльності соціальних працівників, а також у систематизації сучасного європейського досвіду цифровізації соціальної роботи з урахуванням можливостей його адаптації до українських реалій. У статті обґрунтовано доцільність інтеграції інноваційних технологій у професійну практику соціальних працівників та визначено ключові напрями подальшого розвитку цифрової соціальної роботи в Україні.

Ключові слова: соціальна робота, цифровізація соціальної роботи, інтернет-ресурси та онлайн-платформи, асистивні технології, оптимізація професійної діяльності.

I. V. Hrabovets

Kryvyi Rih State Pedagogical University, Kryvyi Rih, Ukraine

OPTIMIZATION OF A SOCIAL WORKER'S PROFESSIONAL ACTIVITIES USING ASSISTIVE TECHNOLOGIES: THE EU EXPERIENCE AND DIRECTIONS FOR ADAPTATION IN UKRAINE

The article is devoted to exploring the possibilities of optimizing the professional activities of social workers through the use of Internet resources and socially assistive technologies in the context of contemporary processes of digitalization in the social sphere. The study examines the main trends in the transformation of social work under the influence of information and communication technologies, identifies the specifics

of implementing digital tools in the practice of social services, and analyzes current approaches to the use of assistive and innovative technologies in the countries of the European Union. Particular attention is paid to the problem of insufficient integration of digital and assistive technologies into the practice of social work in Ukraine, which reduces the potential of social services to respond promptly to modern social challenges and limits the ability to provide high-quality and accessible assistance to various categories of the population.

In the course of the research, contemporary scientific approaches to the digitalization of social work are analyzed, with a focus on the possibilities of using online platforms, information systems, artificial intelligence technologies, and immersive environments in the professional activities of social workers. It has been established that the application of digital and assistive technologies contributes to more rapid decision-making, improvement in the quality of social services, expansion of access to them, and the provision of a more personalized approach to clients. The generalization of European experience has made it possible to identify effective models of integrating digital technologies into the social protection system, including the use of analytical platforms, electronic services, and remote interaction technologies.

The scientific novelty of the results lies in the comprehensive combination of analyzing Internet resources and socially assistive technologies as complementary tools for enhancing the effectiveness of social workers' professional activities, as well as in the systematization of contemporary European experience in the digitalization of social work, taking into account the possibilities of its adaptation to Ukrainian realities. The article substantiates the relevance of integrating innovative technologies into the professional practice of social workers and outlines the key directions for the further development of digital social work in Ukraine.

Key words: social work, digitalization of social work, internet resources and online platforms, assistive technologies, optimization of professional activities.

Постановка проблеми. Сучасна система соціального захисту населення в Україні функціонує в умовах глибоких суспільних трансформацій, що зумовлені процесами цифровізації, розвитком інформаційно-комунікаційних технологій, а також соціально-економічними викликами та наслідками повномасштабної російсько-української війни. Це актуалізує потребу у підвищенні професійної ефективності соціальних працівників, які забезпечують підтримку внутрішньо переміщених осіб, людей з інвалідністю, осіб похилого віку та інших вразливих груп. Зростаюча інтеграція соціальної роботи з цифровим середовищем передбачає використання онлайн-платформ, інформаційних ресурсів та інноваційних технологій, зокрема асистивних, що розширюють можливості людей із функціональними обмеженнями та оптимізують діяльність фахівців соціальної сфери. Зазначені технології дозволяють соціальним працівникам ефективніше організувати взаємодію з клієнтами, забезпечувати дистанційну підтримку, здійснювати моніторинг потреб населення та координувати надання соціальних послуг. У той же час практика функціонування соціальних служб свідчить про недостатнє використання потенціалу цифрових та асистивних технологій у соціальній сфері України, що зумовлено браком технічного забезпечення, обмеженою цифровою компетентністю працівників та відсутністю системного впровадження інновацій. У цьому контексті важливим є звернення до досвіду країн Європейського Союзу, де технологічні рішення активно інтегруються у систему соціальних послуг. Узагальнення такого досвіду дозволяє визначити

напрями адаптації сучасних технологій до українських реалій та сприяти підвищенню ефективності професійної діяльності соціальних працівників.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Упродовж останніх років у науковому дискурсі посилюється інтерес до проблем цифровізації соціальної сфери та використання інноваційних технологій у професійній діяльності соціальних працівників. У вітчизняних дослідженнях значну увагу приділено трансформації соціальної роботи під впливом цифрових інновацій та розвитку цифрової компетентності фахівців. Зокрема, Т. Семигіна та О. Карагодіна [13] аналізують вплив цифрових технологій і штучного інтелекту на зміну професійних практик; Т. Лях, Т. Спіріна, А. Дуля та Р. Горчинський [8] досліджують використання інформаційно-комунікаційних технологій у системі соціальної допомоги; Т. Близнюк, Г. Лемко та О. Близнюк [12] акцентують на формуванні цифрової компетентності; М. Скочко та Н. Салата [14] розглядають вплив цифрових технологій на доступність соціальних послуг; С. Гулько та Т. Лях [6] аналізують виклики цифровізації соціальних служб.

У зарубіжному науковому дискурсі проблематика цифрової трансформації соціальної роботи також активно розвивається. М. Сегал, О. Ленс та А. Гур [11] досліджують етичні аспекти цифровізації; А. Болдвін-Вайт та Р. Шавкат [2] аналізують інтеграцію технологій у дослідницьку діяльність; Дж. Чунг [4] пропонує типологію використання технологій у соціальній роботі; М. Гаркіш та Л. Голдкінд [5] розглядають потенціал штучного інтелекту; Дж. Біхан-Девлін [3]

акцентує на ролі цифрових технологій у роботі з дітьми та сім'ями; Р. Альфандарі, А. Віттакер, Д. Хелм та інші дослідники [1] підкреслюють значення великих даних і алгоритмів машинного навчання; Е. Реймер [10] аналізує можливості генеративного штучного інтелекту у навчанні соціальних працівників; Дж. Лі, Ф. Ріамер, М. Меннінг та С. Цзя [7] наголошують на необхідності нових етичних стандартів у цифровому середовищі. Узагальнення цих досліджень свідчить про актуальність проблеми оптимізації професійної діяльності соціальних працівників шляхом використання цифрових та асистивних технологій.

Метою даного дослідження є комплексне вивчення можливостей оптимізації професійної діяльності соціальних працівників через використання соціально-асистивних технологій із урахуванням досвіду країн Європейського Союзу та визначення напрямів адаптації цих інноваційних практик до умов соціальної сфери України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасні дослідження засвідчують, що цифровізація соціальної роботи проявляється у впровадженні електронних сервісів, онлайн-консультування, використанні інформаційно-комунікаційних технологій для координації міжвідомчої взаємодії та застосуванні інструментів штучного інтелекту. Зокрема, Т. Семигіна та О. Карагодіна підкреслюють, що цифрові технології поступово змінюють професійну практику соціальної роботи, відкриваючи нові можливості для аналізу соціальних проблем, прийняття рішень та надання соціальної підтримки клієнтам [13]. Науковці відзначають, що використання технологічних рішень дозволяє підвищити оперативність реагування на соціальні виклики та забезпечити більш персоналізований підхід до роботи з різними категоріями населення. У цьому контексті особливого значення набуває вивчення сучасного європейського досвіду, де цифрові інструменти вже інтегровані у систему надання соціальних послуг і довели свою ефективність.

Дослідження зарубіжних науковців демонструють переваги інтеграції цифрових технологій у різні напрями соціальної роботи. Так, М. Сегал, О. Ленс та А. Гур зазначають, що розвиток цифрового суспільства формує нові моделі взаємодії між соціальними працівниками та клієнтами, у яких онлайн-комунікація, електронні системи обліку та дистанційні консультації стають звичними інструментами професійної діяльності [11]. Автори підкреслюють, що використання цифрових технологій сприяє підвищенню доступності соціальної допомоги, особливо для осіб, які

проживають у віддалених територіях або мають обмежені можливості пересування.

Одним із ключових напрямів розвитку цифрової соціальної роботи у країнах Європи є використання штучного інтелекту та аналітичних алгоритмів. За результатами систематичного огляду, проведеного М. Гаркіш та Л. Голдкінд, інструменти штучного інтелекту можуть застосовуватися для аналізу соціальних даних, прогнозування ризиків соціальної вразливості та підтримки прийняття професійних рішень соціальними працівниками [5]. Автори підкреслюють, що такі технології здатні значно підвищити ефективність соціальної роботи, проте їх використання потребує чітких етичних стандартів та належного нормативного регулювання. Також важливо враховувати цінність асистивних технологій – цифрових інструментів, які допомагають соціальним працівникам у щоденній практиці. Вони не лише оптимізують рутинні процеси, а й створюють додаткові можливості для індивідуальної підтримки клієнтів, забезпечуючи доступність послуг та зменшуючи бар'єри у комунікації.

Важливим напрямом досліджень у європейській соціальній роботі є застосування асистивних технологій у роботі з дітьми та сім'ями. Дж. Біхан-Девлін у своєму дослідженні зазначає, що сучасні цифрові платформи дозволяють соціальним працівникам ефективніше збирати інформацію про сімейні обставини клієнтів, координувати діяльність між різними соціальними службами та підтримувати постійний зв'язок із сім'ями, які перебувають у складних життєвих обставинах [3]. Крім того, використання цифрових інструментів сприяє підвищенню оперативності реагування соціальних служб на випадки загрози безпеці дітей. Асистивні ресурси у цьому контексті виступають як додатковий механізм підтримки – вони допомагають соціальним працівникам швидше і точніше реагувати на потреби сімей, забезпечуючи більш гнучку та клієнтоорієнтовану модель соціальної роботи.

Європейський досвід також засвідчує, що цифрові інструменти активно застосовуються і у сфері управління соціальними службами. Науковці наголошують, що сучасні цифрові системи дозволяють ефективніше обробляти великі обсяги соціальних даних, прогнозувати соціальні ризики та оптимізувати процес прийняття управлінських рішень у соціальній сфері [1]. Використання таких технологій сприяє підвищенню прозорості діяльності соціальних інституцій та забезпечує більш обґрунтоване планування соціальної політики.

Важливим аспектом цифрової трансформації соціальної роботи є використання технологій у наукових дослідженнях і розробленні соціальних програм. А. Болдвін-Вайт та Р. Шавкат підкреслюють, що цифрові технології відкривають нові можливості для аналізу соціальних процесів, моделювання соціальних ризиків та оцінювання ефективності соціальних програм [2]. Використання сучасних технологічних інструментів сприяє більш глибокому розумінню соціальних проблем і дозволяє розробляти ефективні стратегії соціальних змін.

У контексті розвитку професійної освіти соціальних працівників у Європі значна увага приділяється інтеграції цифрових технологій у навчальний процес. Е. Реймер, зокрема, зазначає, що використання генеративного штучного інтелекту в освітньому середовищі створює нові можливості для формування професійних компетентностей майбутніх соціальних працівників, розвитку аналітичного мислення та опанування сучасних цифрових інструментів [10].

Порівняно з країнами Європейського Союзу, процес цифрової трансформації соціальної роботи в Україні перебуває на етапі активного розвитку. У наукових дослідженнях підкреслюється важливість використання інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності соціальних працівників. Науковці підкреслюють, що цифрові технології поступово інтегруються у практику соціальної роботи, сприяючи підвищенню ефективності соціальних послуг та вдосконаленню професійної діяльності фахівців [13], у той же час актуальним залишається питання впровадження асистивних технологій, які забезпечують додаткову підтримку соціальних працівників у роботі з клієнтами, сприяють зменшенню бар'єрів у доступі до послуг та створюють умови для більш інклюзивної моделі соціальної роботи. Особливе місце серед таких інструментів займають віртуальні агенти, чат-боти та аватари, що дозволяють здійснювати первинне консультування, надавати інформаційну підтримку клієнтам у режимі 24/7 та моделювати інтерактивні сценарії взаємодії у складних соціальних ситуаціях [9]. Їх використання сприяє підвищенню доступності соціальних послуг, особливо для вразливих груп населення, які мають обмежені можливості для особистих зустрічей із фахівцями.

Дослідження Т. Лях, Т. Спіріної, А. Дулі та Р. Горчинського показує, що соціальні працівники активно використовують цифрові ресурси для комунікації з клієнтами, пошуку інформації та ведення професійної документації, однак

рівень цифрової компетентності фахівців залишається неоднорідним [8]. Це свідчить про необхідність подальшого розвитку цифрових навичок соціальних працівників та удосконалення системи їх професійної підготовки. У цьому контексті асистивні технології, включно з чат-ботами та віртуальними агентами, можуть виступати як інструмент підвищення професійної спроможності, адже вони дозволяють компенсувати нерівномірність цифрових компетентностей та забезпечують більш ефективне використання цифрових ресурсів у практиці.

Висновки і перспективи подальших розвідок у цьому напрямку. У результаті проведеного дослідження встановлено, що цифрові та асистивні технології стають ключовим чинником трансформації сучасної соціальної роботи та важливим інструментом підвищення ефективності професійної діяльності соціальних працівників.

Аналіз європейського досвіду засвідчив, що у країнах Європейського Союзу цифрові технології вже інтегровані у практику соціальної роботи як системний елемент, що забезпечує ефективну взаємодію між соціальними службами, клієнтами та іншими інституціями. Особливої уваги заслуговує використання штучного інтелекту, аналітичних систем, онлайн-платформ та імерсійних технологій, які дозволяють підвищити оперативність прийняття рішень, персоналізувати соціальні послуги та покращити моніторинг соціальних процесів.

Сучасні дослідження наголошують, що процес цифровізації соціальної роботи супроводжується низкою етичних викликів. Зокрема, Дж. Лі, Ф. Ріамер, М. Меннінг та С. Цзя акцентують увагу на необхідності розроблення нових професійних стандартів, які регулювали б використання цифрових технологій, забезпечували належний захист персональних даних клієнтів та визначали відповідальність соціальних працівників у цифровому середовищі [7].

В українському контексті питання етичного використання цифрових ресурсів у соціальній роботі набуває особливої актуальності, адже процес цифрової трансформації перебуває на етапі активного розвитку. Це вимагає не лише адаптації міжнародних стандартів, але й створення власних нормативних рамок, які враховують специфіку національної системи соціального захисту та виклики, пов'язані з воєнними та соціально-економічними умовами.

Також встановлено, що в Україні процес впровадження цифрових і асистивних технологій у соціальну сферу перебуває на етапі активного

розвитку та потребує подальшого вдосконалення. Серед основних проблем можна виокремити недостатній рівень цифрової компетентності фахівців, обмеженість ресурсного забезпечення соціальних служб, а також відсутність комплексного підходу до інтеграції інноваційних технологій у професійну діяльність соціальних працівників.

З огляду на вищезазначене перспективними напрямками подальших наукових розвідок є:

– дослідження ефективності використання конкретних видів асистивних та імерсійних технологій у практиці соціальної роботи;

– аналіз можливостей застосування штучного інтелекту для прогнозування соціальних ризиків і підтримки прийняття професійних рішень;

– розроблення методичних підходів до формування цифрової компетентності соціальних працівників;

– дослідження етичних аспектів використання цифрових технологій у соціальній роботі.

Таким чином, інтеграція сучасних цифрових і асистивних технологій у соціальну сферу відкриває нові можливості для підвищення ефективності професійної діяльності соціальних працівників, однак потребує системного наукового осмислення та адаптації найкращих міжнародних практик до національних умов.

Список літератури:

1. Alfandari R., Whittaker A., Helm D., Killick C., Gautschi J., Rölver M., Taylor B., Yde Nirmalarajan L., Suarez H., Middel F., Agu L., Bolin A., Raudava V., Lamponen T. The future is here: digital technologies in social work practice. *European Social Work Research*, Volume 2, Issue 1. 2024. pp. 88–92. <https://doi.org/10.1332/27551768y2024d000000006>

2. Baldwin-White A., Shawkat R. Game Changing: Incorporating Technology into Social Work Research for Social Change. *Education Sciences*. Volume 15, Issue 6. 2025. 729. <https://doi.org/10.3390/educsci15060729>

3. Behan-Devlin J. Digital Technology in Children's Safeguarding Social Work Practice in the 21st Century: A Scoping Review. *The British Journal of Social Work*. Volume 54, Issue 7. 2024. pp. 2957–2976. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcae071>

4. Cheung J. C. S., Mo K. Y.-H., Tsang W. W. H., Wong E. Y. W. Developing a user typology of adopting innovative technologies in social work. *The British Journal of Social Work*. Volume 55, Issue 6. 2025. pp. 3054–3073. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcaf087>

5. Garkisch M., Goldkind L. Considering a Unified Model of Artificial Intelligence Enhanced Social Work: A Systematic Review. *Journal of Human*

Rights and Social Work. 2025. Volume 10, pp. 23–42. <https://doi.org/10.1007/s41134-024-00326-y>

6. Gunko S., Liakh T. Expert assessments of the challenges of digitalization of social services in rural communities. *Social Work and Education*. Vol. 12, № 3. 2025. pp. 102–116.

7. Li J. C. M., Reamer F., Manning M., Jia C. Social Work Research and Practice in the Digital Age. *China Journal of Social Work*. Volume 16, Issue 2. 2023. pp. 117–120. <https://doi.org/10.1080/17525098.2023.2266185>

8. Liakh T., Spirina T., Dulia A., Horchynskiy R. Analysis of the needs of social workers regarding their utilization of ICT in the system of provision of social services (Kyiv City, Ukraine). *International Journal of Research in E-Learning*. Vol. 8, № 2. 2022. pp. 45–59. <https://doi.org/10.31261/IJREL.2022.8.2.08>

9. Łukasik A., Gut A. From robots to chatbots: unveiling the dynamics of human-AI interaction. *Frontiers in Psychology*, 2025, vol. 16, art. 1569277. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2025.1569277>

10. Reimer E. C. Examining the Role of Generative AI in Enhancing Social Work Education. *Social Sciences*. Volume 13, № 12. 2024. 648. <https://doi.org/10.3390/socsci13120648>

11. Segal M., Lens O., Gur A. Perspectives on Social Work in the Digital Age. *Ethics and Social Welfare*. Volume 19, Issue 4. 2025. pp. 380–398. <https://doi.org/10.1080/17496535.2025.2517104>

12. Близнюк Т., Лемко Г., Близнюк О., Фомін С. Традиційні та інноваційні засоби ефективного формування ІКТ-компетентності соціальних працівників. *Гірська школа Українських Карпат*. Випуск 28. 2023. С. 11–15. <https://doi.org/10.15330/msuc.2023.28.11-15>

13. Семигіна Т., Карагодіна О. Штучний інтелект для соціальної роботи: виміри трансформації практики. *Соціальна робота та освіта*. Випуск 12, № 1. 2025. С. 1–18.

14. Скочко М., Салата Н. Вплив цифрових технологій на доступність соціальних послуг для вразливих категорій населення. *Соціальна робота та освіта*. Випуск 12, № 4. 2025. С. 23–38.

References:

1. Alfandari, R., Whittaker, A., Helm, D., Killick, C., Gautschi, J., Rölver, M., Taylor, B., Yde Nirmalarajan, L., Suarez, H., Middel, F., Agu, L., Bolin, A., Raudava, V., & Lamponen, T. (2024). The future is here: Digital technologies in social work practice. *European Social Work Research*, 2 (1), 88–92. <https://doi.org/10.1332/27551768y2024d000000006>

2. Baldwin-White, A., & Shawkat, R. (2025). Game changing: Incorporating technology into social work research for social change. *Education Sciences*, 15 (6), 729. <https://doi.org/10.3390/educsci15060729>

3. Behan-Devlin, J. (2024). Digital technology in children's safeguarding social work practice in the 21st century: A scoping review. *The British Journal of Social*

Work, 54 (7), 2957–2976. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcae071>

4. Cheung, J. C. S., Mo, K. Y.-H., Tsang, W. W. H., & Wong, E. Y. W. (2025). Developing a user typology of adopting innovative technologies in social work. *The British Journal of Social Work*, 55 (6), 3054–3073. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcaf087>

5. Garkisch, M., & Goldkind, L. (2025). Considering a unified model of artificial intelligence enhanced social work: A systematic review. *Journal of Human Rights and Social Work*, 10, 23–42. <https://doi.org/10.1007/s41134-024-00326-y>

6. Gunko, S., & Liakh, T. (2025). Expert assessments of the challenges of digitalization of social services in rural communities. *Social Work and Education*, 12 (3), 102–116.

7. Li, J. C. M., Reamer, F., Manning, M., & Jia, C. (2023). Social work research and practice in the digital age. *China Journal of Social Work*, 16 (2), 117–120. <https://doi.org/10.1080/17525098.2023.2266185>

8. Liakh, T., Spirina, T., Dulia, A., & Horchynskyi, R. (2022). Analysis of the needs of social workers regarding their utilization of ICT in the system of provision of social services (Kyiv City, Ukraine). *International Journal of Research in E-Learning*, 8 (2), 45–59. <https://doi.org/10.31261/IJREL.2022.8.2.08>

9. Łukasik, A., & Gut, A. (2025). From robots to chatbots: Unveiling the dynamics of human-AI interaction. *Frontiers in Psychology*, 16, 1569277. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2025.1569277>

10. Reimer, E. C. (2024). Examining the role of generative AI in enhancing social work education. *Social Sciences*, 13 (12), 648. <https://doi.org/10.3390/socsci13120648>

11. Segal, M., Lens, O., & Gur, A. (2025). Perspectives on social work in the digital age. *Ethics and Social Welfare*, 19 (4), 380–398. <https://doi.org/10.1080/17496535.2025.2517104>

12. Blyzniuk, T., Lemko, H., Blyzniuk, O., & Fomin, S. (2023). Tradytiini ta innovatsiini zasoby efektyvnoho formuvannia IKT-kompetentnosti sotsialnykh pratsivnykiv. *Hirska shkola Ukrainskykh Karpat*, 28, 11–15. <https://doi.org/10.15330/msuc.2023.28.11-15> [in Ukrainian].

13. Semyhina, T., & Karahodina, O. (2025). Shtuchnyi intelekt dlia sotsialnoi roboty: vymiry transformatsii praktyky. *Sotsialna robota ta osvita*, 12 (1), 1–18. [in Ukrainian].

14. Skochko, M., & Salata, N. (2025). Vplyv tsyfrovyykh tekhnolohii na dostupnist sotsialnykh posluh dlia vrazlyvykh katehorii naseleunia. *Sotsialna robota ta osvita*, 12 (4), 23–38. [in Ukrainian].

І. В. Грабовець

Оглядова стаття

Дата першого надходження статті до видання: 10.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 05.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 22.05.2026